

poration havde fundet Sted, idet Kongen og Rigsraadet havde samtykket i Freden. Jeg troer, at ogsaa denne Anstuelse er urigtig. Kongen alene kan ikke incorporere noget District i Kongeriget — det vil sige: bringe det ind under Kongerigets Forfatning, under Rigsdagen — og Rigsraadet kan ligesaa lidt gjøre det, men det kan kun Rigsdagen i Forening med Kongen. Der kan altsaa efter min Opfattelse ikke være Tale om, at der allerede har fundet en Incorporation Sted.

Bille: Det forekommer mig, at det har bidraget ikke saa lidt til at forøge Uklarheden i denne Sag, at de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) have havt et falsk Skin af Enighed. Disse to ærede Medlemmer have gjensidigt paa enkelte Steder opmuntret hinanden med et og andet lille trøstende „Hør“, og dette har let kunnet fremkalde den Forestilling, at de sigtede til det Samme. Med Hensyn til Maalet troer jeg vel, at de forsaavidt ere enige, som de begge ønske det foreliggende Udkast til en Beslutning forfattet, men jeg troer, at de i hele deres Opfattelse af dette Spørgsmaal ere saa grundforskjellige fra hinanden, at de vilde have gavnet sig selv meget ved at være sparsomme med disse „Hør“, og ved ikke at give hinanden en Samstemning, der i Virkeligheden kun kan være aldeles forbipaaende og tilfældig. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds vil have Beslutningen gjort til en Grundlovsforandring, men det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds vil slet Intet have gjort. Det sidstnævnte ærede Medlem staaer principalt paa sin berømte Læresætning om, at Kongen er et særligt Anliggende, og i Kraft af denne Læresætning, som vi nu have havt den Fornøielse at høre udviklet een Dag i 2^{1/2} Time og nogle følgende Dage i kortere Perioder, ledes han til at paastaae, at enhver Act i denne Henseende er overflødig, hvorimod det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds staaer paa en ganske anden Grundvold. Det nytter ikke, at det ærede Medlem (Tscherning) rhyter paa Hovedet; det forandrer ikke Forholdet, de to Medlemmer ere ogsaa i dette Punkt saa

forskjellige som Nat og Dag. Jeg vil tillade mig at spørge det ærede Ministerium, hvad dets Opfattelse er af Tilstanden i disse Slesvigske Sogne? Have disse Landsdele de grundlovmæssige Rettigheder, eller have de dem ikke? Eksisterer der f. Ex. i disse 8 Slesvigske Sogne Pressefrihed, eksisterer der Forsamlingsfrihed, eksisterer der Religionsfrihed, gjælder Grundlovens § 85 der, kan man der oprette Lehn og Stamhusé eller ikke o. s. v.? Dersom man kommer til det Resultat, at Beboerne i disse forhenværende Slesvigske Landsdele ikke besidde grundlovmæssige Rettigheder, er der et Skridt at gjøre, og vi ere da særbige med det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, som mener, at Intet Saadant er nødvendigt; vi komme altsaa til, at Noget skal der foretages. Jeg er overordentlig godt istand til at forslaae de Betragtninger, hvorpaa de ærede Medlemmer for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) og for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Warberg) støtte deres Anstuelse om, at der kræves noget Fyldigere og Fuldstændigere end en blot Beslutning, hvorfor de søge at faae en Grundlovsbestemmelse derom, og dersom de ærede Medlemmer vilde begynde paa at give denne Beslutning en Grundlovsforandrings Character, samt dersom de havde nogen Ud-sigt til i denne Henseende at faae Majoriteten med sig, kunde jeg godt fatte, at de fra dette Standpunkt vilde stemme imod denne Beslutning; men naar de ærede Medlemmer maae see, at der ikke er nogen Ud-sigt dertil, forekommer det mig, at de modarbejde sig selv og deres egen Betragtning, naar de raisonnere saaledes: Der behøves en Grundlovsforandring i denne Henseende, og derfor stemme vi imod Beslutningen, thi det er jo dog aabenbart, at et Skridt, ved hvilket Rigsdagen een Gang afgiver sit Samtykke, indeholder mere Betryggelse end en Tilstand, hvorefter Rigsdagen slet ikke bliver spurgt. Det forekommer mig altsaa, at disse Medlemmer maatte være istand til at opgive de Betænkkeligheder, de i saa Henseende nære, og maatte kunne komme til at stemme for Beslutningen, trøstende sig ved, at, om denne Form for Rigsdagens Samtykke end er mindre fyldestgjørende og mindre betryggende end den,